

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/88/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0020010264
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slovinský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:0020010264.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ján Slovinského a sudcov JUDr. Anny Kohutovej a JUDr. Mareka Dudíka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. augusta 2021, proti obžalovanému Y. Č., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 13.8.2020 sp.zn. 3T/54/2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný Y. uznaný vinný prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., a prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.7.2019 na tom skutkovom základe, že:

dňa 11.5.2017 v presne nezistenom čase medzi 14.00 h až 16.00 h vošiel cez zatvorenú, neuzamknutú bránku do dvora rodinného domu č. 69 v obci A. Š., okr. Michalovce a následne vošiel cez vstupné vchodové dvere do vnútorných priestorov domu, ktoré si odomkol kľúčom, ktorý bol vo dverách, odkiaľ z obývacej izby odcudzil 300,-€, čím poškodenému R. T., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom A. Š. XX spôsobil odcudzením finančnej hotovosti škodu vo výške 300,- €.

Bol mu za to uložený podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. d/, l/ Tr. zák., § 37 písm. h/, m/, Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák., súd zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 3T/39/2020 zo dňa 16.4.2020, právoplatný dňa 16.4.2020, kde mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodenému R. T., nar. XX.X.XXXX, bytom A. Š. XX vo výške 300,- €.

Proti tomuto rozsudku, čo do výrokov o vine a treste podal odvolanie okresný prokurátor, ktoré aj písomne odôvodnil. Nestotožnil sa s právnym názorom súdu vyjadreným v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého nebol produkovaný žiaden relevantný dôkaz preukazujúci, aby sa obžalovaný žalovanej trestnej činnosti dopustil na chránenej osobe - poškodenom. V prípravnom konaní sa obžalovaný Y. Č.

nezmienil o tom, že poškodený nebol doma a že bol v krčme, a toto možno vyhodnotiť len ako účelovú obranu, lebo vedel, kde má poškodený peniaze.

Prokurátor mal za to, že výsledky dokazovania v konaní preukázali, že obžalovaný sa dopustil žalovanej trestnej činnosti a naplnil tak objektívnu i subjektívnu stránku zločinu porušovania domovej slobody a prečinu krádeže, pričom po subjektívnej stránke sa jedná o priamy úmysel zo strany obžalovaného v zmysle §15 písm.a) Trestného zákona. Protiprávnosť konania obžalovaného spočíva v tom, že porušil právne vzťahy chránené Trestným zákonom, spočívajúce v ochrane majetku a domovej slobody a toho sa dopustil so znalosťou, že poškodený je chránenou osobou. Samotný obžalovaný sa priznal vo svojej výpovedi k spáchaniu skutkov, tak ako sú uvedené v obžalobe. Jeho spáchanie skutkov bolo zároveň nepriamo preukázané aj vykonanými dôkazmi a to svedeckými výpoveďami poškodeného, svedka a ďalšími listinnými dôkazmi. Celkový súhrn týchto vykonaných dôkazov preukazuje to, že sa stali skutky, ktoré sú uvedené v obžalobe a že ich spáchal obžalovaný. Na základe takto vyššie vykonaných dôkazov má za to, že obžalovaný svojím konaním naplnil pojmové znaky zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák. a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.7.2019 a v zmysle tejto trestnej sadzby mal byť obžalovanému uložený aj trest, s prihliadnutím na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok Okresného súdu Michalovce a vec vrátil súdu na nové rozhodnutie.

Obžalovaný Y. Č. sa vyjadril k odvolaniu prokurátora s tým, že s jeho závermi nesúhlasí.

Zo zápisnice o trestnom oznámení na č.l. 1 a 2, ktorá bola vyhotovená bezprostredne po spáchaní skutku, dňa 15.05.2017 totiž vyplýva, že poškodený R. T. išiel dňa 11.05.2017 okolo 14:00 hod. do večierky nakúpiť si nejaké potraviny. Taktiež uviedol, a pri odchode kľúčom uzamkol vchodové dvere do domu, no nejak nedopatrením kľúče zabudol vo dverách z vonkajšej strany. Ďalej okrem iného poškodený uviedol, že sa vrátil okolo 16:00 hod. a po návrate z obchodu mu sused oznámil, že v jeho dome počas jeho neprítomnosti bol nejaký cudzí róm a údajne mohlo ísť o Y. Č.. Uviedol, že Y. pozná, a že tento bol u neho na dvore a teda vedel, že v dome býva poškodený sám a mohol vystriechnuť chvíľu keď z domu odišiel a toto využiť na krádež. Tieto skutočnosti potvrdil poškodený R. T. neskôr vo svojej výpovedi dňa 9.8.2017 (č.l. 35) aj dňa 26.3.2020 (č. l. 86). S týmito skutočnosťami sa zhoduje aj výpoveď samotného obžalovaného Y.E. Č. vykonaná ešte v roku 2017. Obžalovaný vypovedal o podstatných skutočnostiach rovnako vo svojej výpovedi v roku 2017 a aj na hlavnom pojednávaní. Z výpovede z prípravného konania vyplýva, že obžalovaný pri prechádzaní cez dedinu stretol poškodeného R. T.U.E.A.E., ktorý mu povedal, že ide na pivo do krčmy. Keď prišiel k jeho domu povedal si, že sa pôjde pozrieť do jeho domu. Vedomosť obžalovaného o tom, že sa poškodený v tom čase nenachádzal v dome bola hlavnou pohnútkou k spáchaniu skutku.

Obžalovaný sa s poškodeným poznal a pred spáchaním skutku bol v jeho dome. Jeho tvrdenie podporuje aj fakt, že presne vedel, kde si poškodený ukrýval peniaze a preto nedošlo k rozhádzaniu vecí v dome poškodeného a tiež sám poškodený potvrdil, že zistil, že mu peniaze chýbajú až keď ich išiel skontrolovať. Ak by chcel obžalovaný vypovedať účelovo tak by nepriznal, že pozná poškodeného a že vie koľko má poškodený rokov. Zo zápisnice o trestnom oznámení, z výpovede poškodeného a z výpovede obžalovaného preto jasne vyplýva, že sa poškodený v čase spáchania skutku v dome nenachádzal. Pre spáchanie trestného činu bolo úplne irelevantné či je vlastníkom, resp. užívateľom domu osoba vyššieho veku alebo mladý zdatný muž. Obžalovaný nespájal vek poškodeného s ľahším prekonaním prekážky a spáchaním skutku, pretože bol stopercentne presvedčený, že sa poškodený v dome nenachádza. Opätovne poukázal na Rozsudok NS SR z 3. 12.2013, sp.zn. 2 Tdo 65/2013, ktorým bol zrušený rozsudok Krajského súdu v Žiline v takmer totožnom prípade, na ktorý poukázali v záverečnej reči. V tomto rozsudku NS SR okrem iného uvádza že: Tu je potrebné, aby bol vek (postavenie, stav) poškodeného (v určitej vecnej súvislosti) zároveň aj motivačným faktorom, ktorý založil alebo podporil vôľovú zložku (rozhodnutie páchatela, smerujúce k spáchaniu trestného činu). Ďalej uvádza že: neprítomnosť majiteľa domu, ktorá uľahčila obvinenému spáchať trestný čin (a ktorou

argumentuje krajský súd), nijako nesúvisí s vekom poškodeného (majiteľa). Inak by tomu bolo, napríklad, ak by bol v dome prítomný a bolo by potrebné očakávať jeho odpor.

Obžalovaný súhlasil so závermi okresného súdu, ktorý v odôvodnení rozsudku správne uviedol, že nebol produkovaný žiaden relevantný dôkaz preukazujúci, že obžalovaný sa žalovanej trestnej činnosti dopustil v súvislosti s vekom chránenej osoby. K spáchaniu skutku obžalovaného motivovali najmä peniaze, o ktorých vedel, kde sú odložené a stopercentná vedomosť o tom, že obžalovaný býva sám, že je dom prázdny a že je v čase spáchania skutku poškodený v krčme. Z tohto dôvodu Okresný súd Michalovce na tento skutok správne aplikoval § 139 ods. 2 Tr.zák., pretože trestný čin nebol spáchaný v súvislosti s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby. Čo sa týka uloženého trestu, tak k tomu uviedol, že sa ku skutku priznal a úprimne ho oľutoval a skutok spáchal ešte v roku 2017 vo veku 19 rokov teda ako osoba blízka veku mladistvého, preto u neho prevažovali poľahčujúce okolnosti. Uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov považuje za zákonný, primeraný a spravodlivý a preto navrhol Krajskému súdu v Košiciach, aby odvolanie prokurátora okresnej prokuratúr zamietol.

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, o nedôvodnosti odvolania prokurátora.

Výrok o vine obžalovaného Y. Č. uvedený v napadnutom rozsudku je podľa názoru krajského súdu založený na presvedčivých dôkazoch vykonaných v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, zákonným spôsobom na hlavnom pojednávaní okresného súdu, ktoré bez akýchkoľvek pochybností vylučujú inú alternatívu skutkového deja, než aký bol na základe týchto dôkazov ustálený v rozhodnutí.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd dostatočne vyložil o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Krajský súd v súlade s právnym názorom okresného súdu nevzhladol na základe vykonaných dôkazov iný skutkový stav, než ako bol podrobne zdôvodnený.

Pohnútkou obžalovaného spáchať žalovanú trestnú činnosť nespočívala v tom, že poškodený R. T. je staršou osobou, ktorá je ľahšou obeťou ale v skutočnosti, že poškodený bol mimo svojho domu. Jednoznačne teda chýba súvislosť spáchaného skutku s vekom poškodeného. Ako vyplynulo z dokazovania motivačným faktorom obžalovaného Y. Č. nebol vek poškodeného ale skutočnosť, že sa v dome nenachádza, čo obžalovaný vnímal ako ľahšie okolnosti pre spáchanie skutku.

Keďže prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok, odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, ale komplexne a preto nie je účelom v tomto rozhodnutí znovu podrobne rozoberať a opakovať dôkazy, na ktoré vo svojom rozhodnutí už zákonne a správne poukázal okresný súd.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie okresného súdu je zákonné, vecne správne a spravodlivé vo všetkých výrokoch a zodpovedá vykonanému dokazovaniu.

To boli dôvody, pre ktoré podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora bolo ako nedôvodné zamietnuté.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.